

50-РІЧЧЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

В липні 1968 року минає 50 років з дня утворення Комуністичної партії України.

В зв'язку з цим Центральный Комітет КП України прийняв постанову «Про 50-річчя Комуністичної партії України».

В постанові підкреслюється, що об'єднання більшовицьких організацій в Комуністичну партію України було підготовлено всім ходом революційної боротьби робітничого класу, діяльністю більшовицьких організацій, перемогою Великої Жовтневої соціалістичної революції. Воно відбулося при активній участі В. І. Леніна, під його безпосереднім керівництвом. Перший з'їзд більшовицьких організацій України, що проходив 5—12 липня 1918 року в м. Москві, організаційно завершив цей історичний процес.

Комуністична партія України є складовою частиною КПРС. Вона побудована на непорушних принципах демократичного централізму та пролетарського інтернаціоналізму. Під керівництвом Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Комуністична партія України проводить всю організаційно-виховну роботу серед трудящих, бореться за перетворення в життя ідей марксизму-ленінізму.

За 50 років свого існування, говориться в постанові, Комуністична партія України в єдиному бойовому строю ленінської партії пройшла великий і славний шлях боротьби і перемог. Вона очолила героїчну боротьбу українського народу проти внутрішньої контрреволюції та іноземної інтервенції у період громадянської війни, була цементуючою силою союзу робітничого класу і трудового селянства, організатором соціалістичного будівництва в республіці.

Діяльність більшовиків України відіграла вирішальну роль у встановленні диктатури пролетаріату, створенні та розвитку Української Радянської соціалістичної держави, розгортанні радянської демократії, зміцненні союзу робітників і селян, братерській дружбі трудящих України з усіма народами Радянського Союзу. Комуністична партія України очолила рух українського народу за об'єднання всіх радянських народів в Союзі Радянських Соціалістичних Республік. Вона невтомно бореться за зміцнення СРСР, послідовно відстоює і перетворює в життя ленінську національну політику, веде непримиренну боротьбу за чистоту марксистсько-ленінського вчення.

Партійні організації виховують трудящих, підрастає покоління в дусі марксистсько-ленінської ідеології, ідей пролетарського інтернаціоналізму, радянського патріотизму і дружби народів.

Завдяки мудрій політиці КПРС, великим успіхам в розвитку економіки і культури республіки, братерській допомозі всіх радянських народів український народ здійснив свою віковичну мрію, возз'єднавши усі свої землі в єдиній Українській радянській державі.

В постанові відмічається, що Комуністична партія України провела величезну політичну і організаційну роботу по мобілізації мас на героїчні ратні і трудові подвиги в роки Великої Вітчизняної війни.

Виконуючи плани післявоєнних п'ятирічок, трудящі республіки при братерській допомозі російського і всіх народів Радянського Союзу, швидко загоїли рани війни, відбудували народне господарство і впевнено стали на шлях комуністичного будівництва.

Досягнення Радянської України за 50 років є переконливим свідченням торжества марксизму-ленінізму, ідей Великого Жовтня.

Протягом усієї своєї історії, підкреслюється в постанові, Комуністична партія України самовіддано боролася за здійснення генеральної лінії партії, за ленінську єдність її рядів. Комуністи України послідовно борються за чистоту і згуртованість своїх лав, за зміцнення єдності світового комуністичного руху, країн соціалістичної співдружності.

Свій півстолітній ювілей Комуністична партія України зустрічає як ніколи міцною і монолітною, тісно згуртованою навколо ленінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. Більш як двохмільйонна армія комуністів республіки виступає провідною силою робітничого класу і всіх трудящих Радянської України в боротьбі за побудову комунізму.

В постанові вказується, що півстолітній ювілей Комуністичної партії України буде широко відзначено як видатну подію в житті українського народу.

Центральний Комітет КП України зобов'язав обкоми, міськоми, райкоми партії та первинні партійні організації широко розгорнути підготовку до 50-річчя Комуністичної партії України і проводити її під знаком дальшого піднесення організаційної і ідеологічної роботи, підвищення бойовитості партійних організацій, посилення ролі комуністів у державному, господарському і культурному будівництві, зміцнення зв'язків з масами трудящих.

Вся партійно-політична і організаційна робота під час підготовки до 50-річчя КП України має бути підпорядкована мобілізації робітників, колгоспників та інтелігенції на дострокове виконання завдань п'ятирічки, успішне перетворення в життя рішень XXIII з'їзду КПРС та XXIII з'їзду КП України, на гідну зустріч 100-річчя з дня народження засновника і вождя Комуністичної партії Радянського Союзу Володимира Ілліча Леніна.

Партійним комітетам та первинним партійним організаціям рекомендовано розгорнути пропагандистську і масово-політичну роботу в зв'язку з 50-річчям Комуністичної партії України.

В дні святкування п'ятдесятиріччя Комуністичної партії України в усіх партійних організаціях республіки передбачається провести партійні збори або збори партійного активу, присвячені піввіковому ювілею Комуністичної партії України.

Центральний Комітет Комуністичної партії України висловлює тверду впевненість в тому, що комуністи, всі трудящі України, відзначаючи славне п'ятдесятиріччя Комуністичної партії України — бойового загону Комуністичної партії Радянського Союзу, ще тісніше згуртуються навколо ленінського Центрального Комітету КПРС, своєю самовідданою працею внесуть гідний вклад у здійснення великих планів комуністичного будівництва в нашій країні.

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 1-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 21 (47)

Субота, 1 червня 1968 року

Ціна 2 коп.

1 червня—Міжнародний день захисту дітей

Радісна усмішка на обличчі матері — робітниці Львівського УВП-1 Р. Стецишиног. Вона вперена в завтрашньому дні, в щасливому майбутньому своєї дитини.

МАКСИМ
РИЛЬСЬКИЙ

МАТИ ГОВОРІТЬ

Сину мій, дрібна моя пташино,
Ти зіп'явся в шибку заглядати,
Блиским радісним автомашину
Проводжають круглі оченята.

Дивляться на тебе сонце
й мати
З усміхом, однаково веселим.
Вчора хтів кондуктором ти
стати,
А сьогодні—«Буду я софелом».

Будь шофером, хлопчику.
Простелем
Ми шляхи, яких земля не
знала.
Все тяжке каміння перемелем,
Щоб дорога як убрус лежала!

Нас веде рука тверда і дбала,
Сину мій, і воля в нас єдина.
Слову труд немарно я навчала
Синьоокою своєю сина!

Поклади голівку на коліна,
Мій шофере, вчений мій пілоте,
Ти — країни творчої людина,
Ти зростеш для творчої роботи.

Нас підносять більшовицькі
зльоти,
Розум нас окрилює крилатий.
Ти дитя, та добре знає, хто ти,
Добре знає — робітниця-мати!

РАДІСНЕ, ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО

У 1960 році Генеральна Асамблея ООН прийняла Декларацію прав дитини. В ній урочисто проголошено про те, що діти усього світу повинні отримувати захист і допомогу, користуватись всіма благами соціального забезпечення, отримувати освіту, бути захищені від експлуатації, виховуватись у дусі взаєморозуміння між народами.

Те, про що йдеться в Декларації прав дитини, здійснюється в Радянському Союзі з самого початку існування Радянської влади. 50 років тому Володимир Ілліч Ленін говорив: «Все краще — дітям».

Комуністична партія і Радянський уряд свято виконують заповіт В. І. Леніна. В СРСР охорону материнства і дитинства, турботу про матір і дитину взяла на себе держава. У нас створені всі умови для виховання і розвитку дітей. До їх послуг 1100 дитячих санаторій, біля 11 тис. літніх піонерських таборів.

В дитячих стаціонарних садках і яслах виховується 8,5 мільйонів дітей. У літню пору додатково відкриваються сезонні дитячі садки і ясла, які

ми ще охоплюється чотири мільйони дошкільнят. Лише у нашій республіці діє біля 15 тисяч дошкільних дитячих установ.

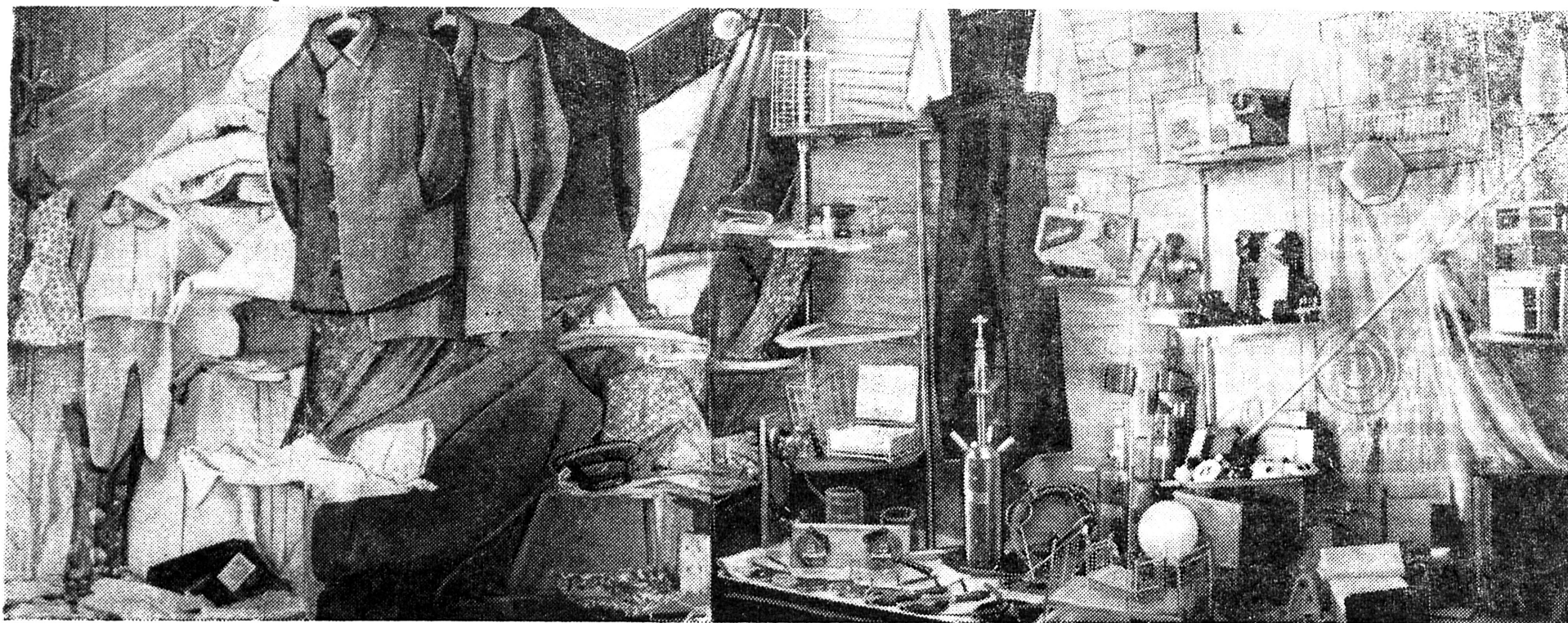
Діти, підлітки і молодь у нашій країні мають всі умови і для навчання. Два з половиною мільйони вчителів вчать і виховують 48 мільйонів учнів.

Особливу турботу про дітей, які втратили слух, виявляє наша Батьківщина. Для них відкриті спеціальні школи-інтернати. Органи соціального забезпечення виплачують їм в установленому порядку пенсію, держава надає їм пільги. Діти-дошкільнята батьків членів УТОГ виховуються у дитячих садках і яслах.

Хороший дитячий комбінат збудували робітники Луганського УВП. Чудовий дитячий садок мають діти робітників Білоцерківського УВП. В порядку дольової участі намічається будівництво дитячих закладів у Артемівському і Садгорському УВП.

Радісне і щасливе дитинство майбутньої зміни забезпечує радянський народ своєю мирною, творчою працею.

СТВОРЕНО УМІЛИМИ РОБОЧИМИ РУКАМИ

Метал, скло, капрон, поліхлорвініл, полістірол, дерево — це далеко неповний перелік матеріалів, з яких виготовляється продукція на учбово-виробничих підприємствах УТОГ.

Десятки і сотні найменувань речей домашнього вжитку і виробів, які необхідні в промисловості, сільському господарстві та будівництві, випускають УВП УТОГ, якому незабаром сповниться 35 років. Ними користуються електрик і будівельник, кресляр і землемір, домогосподарка, учень і навіть дошкільнята. Всього не перелічити.

Все це зроблено умілими руками робітників і робітниць учбово-виробничих підприємств Києва, Харкова, Львова, Одеси, Вінниці, Луганська, Донецька і Запоріжжя та багатьох інших міст України.

...В дзеркальній поверхні полірованої мебелі розсипані краплини сонячного світла і тепла робочих рук майстрів Дрогобицького, Бродівського, Ужгородського та інших мебельних підприємств.

Приємними, м'якими кольорами відсвічує нікель

на ліжках, які виготовлені на Дніпродзержинському, Київському і Луганському УВП.

На постійнодіючій виставці ЦП УТОГ в окрему групу зібрана продукція жіночого і чоловічого одягу. Тут чудові, елегантні маркенові плащі виробництва Харківського УВП-2.

Красивий і зручний жіночий і чоловічий спецодяг, пошитий на швейно-трикотажних підприємствах Вінницького, Сумського, Чернівецького і Одеського другого УВП.

Надовго затримують погляд строкатість кольорів і різних фасонів чоловічі верхні сорочки, виготовлені Івано-Франківським і Львівським першим УВП.

Значне місце на виставці займають речі побутового призначення: хлорвінілові скатертини, різнокольорові пластмасові підноси, різних форм абажури, віконні карнизи — вироби Київського дослідного підприємства і Донецького УВП.

На виставці чимало предметів, які експортуються в братні соціалістичні країни. Більшість представле-

них виробів на виставці виконані зі смаком, відповідають вимогам сучасної культури і естетики. За останні роки, особливо після VII з'їзду УТОГ, значно розширився асортимент вироблюваної продукції, поліпшилась її якість.

Це говорить про те, що наші підприємства оснащені сучасною технікою, для них характерний високий рівень культури виробництва. Робітники досконало оволоділи цією технікою і їм тепер по плечу вирішувати складні виробничі завдання, боротися за високі вимоги стандарту.

Понад 100 виробів надійшли на виставку із металобробних, деревообробних, швейно-трикотажних, поліграфічних і хімічних цехів і підприємств УТОГ.

Кожна річ, зроблена умілими, приносить людям користь, служить їм. І в цій суспільно-корисній праці найвиразніше, найповніше розкривається душевне багатство і краса радянської людини-трудівника.

Р. СЕМЕНОВ.

У ТОЙ ДАЛЕКИЙ ЧАС

У мене в руці невеличкий квиток у синій обкладинці з написом «Товариство глухих України РСР», дата вступу — 1933 рік, — рік моєї далекої юності...

І встає перед очима Київ тридцятип'ятирічної давності. Згадуються високі та гіллясті старі каштани, групи молоді, що поспішають вранці з портфелями та книжками. Вони ідуть мовчазно, але жваво жестикулюють. Це — студенти технікуму глухих.

Комісаріат соціального забезпечення УРСР організував Всеукраїнські політехнічні курси інвалідів, які у 1931 році перетворилися на Індустріально-економічний технікум інвалідів — перший учбовий заклад на Україні, де вчилися та набували спеціальності дорослі глухонімі з усіх кутків республіки.

Була і робітничо-технічна школа з майстернями. У двох групах технікуму — профіль метало- і деревообробки — навчалися ті, хто здав іспити за 7 класів неповносередньої школи.

Вчитися було важко. Не було перекладачів, а викладачі мімікою не володіли. Вимоги до студентів були суворі. Та викладачі були уважні, добре ставилися до виховання технічних кадрів з людей, позбавлених слуху.

Ми, комсомольці 30-х років, незважаючи на труднощі, вчилися з великим завзяттям.

Тоді ж почався зв'язок студентів з міськими членами Товариства, з його клубом. Нас

запрошували для проведення різних заходів — читок, бесід. Технікум прищеплював нам любов до науки, а Київський клуб УТОГ давав нам зарядку на все життя, потяг до масової роботи. Недарма багатьох колишніх київських студентів знають в Українському товаристві глухих, як здібних працівників. В. Бондарівська (Криволап) в а) працює заступником директора Київського палацу культури, І. Криволапов — заступником директора Київського УВП. Багато років керує Харківським будинком культури А. Росінський, а його найкращий друг студентських років О. Запорожець — інструктор виробничого навчання на Одеському УВП. У Запорізькій школі робітничої молоді мають славу добрих педагогів колишні студенти Київського ІНЕТІ Р. Петровська та Є. Марушенко.

Продовжили навчання в інститутах та стали інженерами тт. Тихоміров, Якубенко. Закінчили Московську вищу школу профспілкового руху тт. Лібензон, Артеменко, Сутягін (тепер голова ЦП ВОГ). Працював багато років (тепер на пенсії) у друкарні газети «Правда» випускник Київського технікуму глухих І. Розум'янський.

За три з половиною десятиріччя незрівнянно виросла наша організація. Завдяки увазі та піклуванню нашої рідної партії і уряду глухі громадяни України мають все для цікавого, змістовного життя. Нові виробничі підприємства, житло, будинки культури, гуртожитки, нові кадри на виробництві та на керівній роботі серед глухих, широко розгорнута культурно-масова та виховна робота — все це великими цифрами та цікавими фактами увійшло в наше життя.

Л. АЛФІМОВА.

З історії Товариства глухих України

У 1939 році, коли гітлерівська Німеччина напала на Польщу і трудящим Західної України почала загрожувати небезпека фашистського поневолення, Радянський Союз подав їм братерську руку допомоги. Трудящі західноукраїнських земель воз'єдналися з Радянською Україною, щоб ніколи більше не розлучатися, щоб у єдиній сім'ї вільній будувати нове життя, створювати своє щастя.

У ті дні, коли розгорталися історичні події в Західній Україні, я перебував у м. Харкові, працюючи серед глухонімих. І ось одержую листа від Центрального правління УТОГ, у якому мені запропонували поїхати на роботу в Львів.

Довго думати над цим не довелося, хоча я знав, що працювати буде важко.

І ось за дорученням ЦП УТОГ я приїхав у Львів як уповноважений, щоб об'єднати глухонімих і налагодити організаційну роботу серед них.

У Львові і області глухонімих жило багато, але ніякої організації не існувало. Переважна більшість із них існувала на випадковій заробітці, а решта блукала безробітними. Національний склад глухонімих різноманітний: українці, поляки, євреї, чехи і т. п. Між ними виникало недовіря, національна ворожнеча, яка залишилася в спадщину від колишнього польського уряду.

І ось, по одному почали виявляти глухонімих. Пізніше, коли удалось зібрати понад 30 чоловік, справи пішли швидше, тому що глухонімі почали самі розшукувати і приводити своїх товаришів.

Невеличке двокімнатне приміщення було негайно переобладнане. Вдень воно було нам

конторою, місцем, де вирішували питання життя і праці глухонімих. Вечорами ж перетворювалося на клуб, куди збиралися глухонімі, щоб послухати лекцію, бесіду про життя і діяльність трудящих Радянської країни, узяти про те піклування і увагу, яку виявляють партія і уряд про глухонімих. Все це було тут для кожного новиною, якою цікавилися і яку хотіли зрозуміти якнайліпше.

27 листопада 1939 року було створено оргбюро Львівської обласної організації. Цей день є датою зародження Львівського обласного відділу УТОГ. Головою оргбюро було затверджено мене, членами вибрано Р. К. Петрикевича і Т. Я. Луцка. Вже було виявлено 160 глухонімих і багато зроблено для того, щоб покращити їх життя, трудовлаштувати, підвищити їх свідомість.

У 1940 році у Львові організувався перший учбово-виробничий комбінат глухонімих із столярним і швейним цехами, де понад 100 чоловік одержало постійну роботу. Правда, у перші дні доводилося важкувато, бо не вистачало швейних машин, столярного обладнання, інструментів, не було фондової сировини і матеріалів. Проте, всі ці труднощі були переборені на місці, бо час не ждав. Глухонімі жінки принесли на підприємство власні швейні машини. Їх приклад наслідували чоловіки. Вони також стали приносити в столярний цех свої інструменти, верстати. І почали працювати на повну потужність, виконуючи замовлення. План виконувався. Глухонімі заробляли добре, і тому всі зацікавилися задоволеннями.

Почали нормально діяти клуб і школа по ліквідації не-

письменності, спортивні секції, провадилися ліжкі походи, шашково-шашкові змагання.

Важко уявити собі радість і піднесення серед глухонімих Львова й області, коли вони одержали право на свою організацію, яка в усьому допомогла їм, захищала їх інтереси. Місцева газета опублікувала статтю про створення у Львові обласного відділу Товариства глухонімих, про організацію учбово-виробничого комбінату, де працювали глухонімі. Ця стаття допомогла виявити нових глухонімих: в області вже стало понад 1000 членів Товариства. Вечорами клуб був переповнений. Тісні приміщення вже не вміщало бажаючих провести вільний час. Довелося звернутися в міську Раду з проханням допомогти нам одержати нове приміщення під клуб. Таке приміщення ми одержали.

Саме тоді глухонімі Львова організували екскурсію у Київ, де вони своїми очима побачили життя і діяльність глухонімих столиці України. На місці вони переконалися, що Радянський уряд — єдиний уряд у світі, який по-справжньому піклується про життя і щастя глухонімих.

19 червня 1941 року з букетами червоних троянд ми зустрічали на вокзалі колектив Київської художньої самодіяльності глухонімих у кількості 40 чоловік. 21 червня у театрі імені Горького ми дивилися їх виступ. Столичні артисти показували спектакль по п'єсі М. В. Гоголя «Одруження». Після кожної дії глядачі гаряче аплодували. Спектакль пройшов успішно. А на світанку почалася війна. Ми виїжджали з палаючого міста на схід.

РАЗОМ З КОЛЕКТИВОМ

Ще в воєнні часи, навесні 1944 року, коли Донецьку область тільки-но було звільнено від німецько-фашистської окупації, я познайомилася з Галиною Олександрівною Бондаренко. В тому ж році вона очолила Артемівський міський відділ УТОГ. Усе довелося починати на поприщі.

Завдяки турботам Г. Бондаренко і активістів міськвідділу в Артемівську було створено невеличку швейну майстерню, що розміщувалася у підвалі. Техніка — три швейні машини. Люди працювали, переборюючи великі труднощі, спричинені війною.

А сьогодні, потрапивши до Артемівська, можна побачити велику п'ятиповерхову будівлю УВП з світлими, просторими цехами, в яких ряди сучасних продуктивних машин. Працює тут близько двохсот чоловік.

Створено це прекрасне підприємство на кошти, що виділило Центральне правління УТОГ, завдяки сумлінній праці дружнього колективу швейників УВП.

Про хорошу роботу УВП говорять показники. Торік виробничий план було виконано до 20 грудня на 104,2 процента. Шість бригад борються за звання бригади комуністичної праці. А бригада, де бригадиром Г. Шиян, вже завоювала це почесне звання. 110 робітників підприємства — ударники комуністичної праці. 15 чоловік занесено до Книги пошани Донецького обласного відділу УТОГ. Серед них — Є. Малишко, В. Шиман, В. Шиян, М. Уродин, М. Єфремов та інші.

Колектив Артемівського УВП, підтримавши почин Львівського УВП-1 про дострокове виконан-

ня п'ятирічки, взяв підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

В успіхах підприємства — заслуга беззмінного директора, вмілого, чуйного керівника Галини Олександрівни Бондаренко. Постійні турботи за загальну справу, за працю і відпочинок трудящих ми бачимо в ділах цієї скромної жінки, яка не знає життя поза колективом, з яким пройшла великий шлях, зазнала і радощі і знегоди.

Г. Бондаренко бере активну участь в діяльності Товариства. Вона — член президії Донецького обласного відділу, член Центрального правління УТОГ. Люблять і поважають Галину Олександрівну глухі трудівники Артемівська.

М. РАДОМСЬКА.
м. Донецьк.

На фото: Л. Харевич і К. Онопко — кращі перевірщиці Сумського УВП, ударниці комуністичної праці. Вони систематично перевищують норми виробітку.

Фото І. ЩЕРБАШОКА.

ЗАЛУЧАЮТЬСЯ ДО ПРАЦІ

На Могилів-Подільському у комбінаті УТОС разом із сліпими чуючими працює група людей, які позбавлені слуху і зору.

В нашій соціалістичній країні все робиться для того, щоб радянські люди і з такими захворюваннями не почували себе самотніми, залучалися до суспільно-корисної праці. На різних роботах тут працюють інваліди I і II групи по зору.

У цвяховому цеху працює кілька напівсліпих глухих. Це Ю. Зільбурт, В. Сорокатий, В. Старошук. Працюють вони тут по 16—18 років.

У цеху по виготовленню пробок для пляшок працює інвалід I групи по зору глуха З. Протас. У тарному цеху працюють І. Матвійчук і П. Голуборода.

В. ЗІЛЬБУРТ.

У Лебединському УВП навчаються дві групи столярів-мебельників.

На фото: Г. Царик — інструктор виробничого навчання (крайній зліва) дає пояснення учню Анатолію Муляру.

оргбюро

Війна закинула мене далеко на Урал, де я працював на оборонному заводі. Думка про повернення у Львів не залишала мене. Вірив і чекав, що Червона Армія визволить рідну радянську землю від німецько-фашистських загарбників. І цей час прийшов.

У червні 1944 року я прибув у Київ. У ЦП УТОГ одержав завдання негайно виїхати у Кременець і там приєднатися до керівників Львівської області. 27 липня 1944 року Львів було звільнено від німецько-фашистських окупантів. Того ж дня ми вже були у Львові. І зразу ж розпочали свою діяльність: підготували виробничі приміщення, відремонтували устаткування та інструменти. У місті появилася електричне світло, газ, почав працювати водопровід, була організована їдальня для глухонімих при гуртожитку. Найближчим часом повністю був відновлений Львівський учбово-виробничий комбінат глухонімих. Швейний цех почав виконувати замовлення на виготовлення білизни для воїнів Радянської Армії. Начальником швейного цеху тоді був член оргбюро тов. Петрикевич; керував закрійним відділенням член оргбюро тов. Луцник. Вони уважно ставилися до своїх обов'язків і користувалися авторитетом серед глухих.

Добре ставився до своїх обов'язків також помічник начальника закрійного відділу тов. Кохань. Начальником столярно-мебельного цеху був висококваліфікований спеціаліст червонодеревник тов. Сайдлер. Всі свої знання, досвід він передавав молодим робітникам, навчаючи їх столярної справи.

Зразково працювали в ті дні глухоніми столяр-мебельники тт. Григоревич, Троюда, Сливинський, обійник тов. Ковальчук та інші. Одночасно була налагоджена робота клубу глухонімих, першим директором якого був тов. Черницький.

Починаючи з 1939 року, з дня створення першого оргбюро, і протягом всього часу аж до 1947 року активну участь в організаційній і громадській роботі серед глухих брали два брати: І. В. Тріска і М. В. Тріска. Жодний захід не проходив без їх діяльної участі. Йосип Тріска був позаштатним уповноваженим і провадив роботу серед глухонімих у районах, селах. Микита Тріска ж на громадських засадах брав участь у роботі художньої самодіяльності клубу і спортивно-фізкультурних секцій.

Велику практичну допомогу в роботі з глухонімими подавала Ніна Сергієнко. Спочатку вона була перекладачем, а потім директором вечірньої школи глухонімих. Багато користі принесли Товариству перекладач з підприємства побутового обслуговування глухонімих Е. М. Лейзерович, помічник перекладача обласного відділу Е. П. Максименко, секретар Ц. Савченко.

У кінці 1944 року на бюро Львівського обкому партії було заслухано звітну доповідь оргбюро про роботу серед глухонімих. Тоді було винесено спеціальну постанову, в якій говорилося: «Організаційну і культурно-масову роботу серед глухонімих схвалити». Цією постановою зобов'язували нас також організувати нові побутові майстерні для покращання побутового обслуговування населення Львова.

Незабаром відкрили перукарню, організували майстерні індигошви, по ремонту взуття, годинників.

Працювали також клуб, вечірня школа глухонімих, спортивні секції. На початку 1945 року директором Львівського учбово-виробничого комбінату глухонімих було призначено глухого А. М. Алтнікова. З перших днів він зарекомендував себе здібним, енергійним керівником, який добре знає виробництво. Проте Алтнікову не довго довелося працювати тут. Він загинув від підлих рук бандерівців.

У 1945 році нам було передано скляний цех. Спочатку тут працювали лише чуючі, але незабаром і глухі, оволодівши новою спеціальністю скляного виробництва, стали працювати самостійно. Поступово глухоніми повністю замінили чуючих робітників. Добре зарекомендували себе на роботі складові, новатори виробництва С. Н. Мурін, Н. Д. Бузникватий, Я. Ф. Лагно, В. Н. Оливо, П. Н. Равський, шихтовик К. А. Муць, шліфувальники скла Н. Н. Дума, В. Д. Раба.

Виробнича діяльність глухонімих поступово розширювалася. У 1946 році за рішенням ЦП УТОГ були створені два самостійних учбово-виробничих комбінатів глухонімих. З цього часу вони стали називатися Львівський УВК № 1 з столярно-мебельним і скляним цехами і Львівський УВК № 2 з швейним та індигошвним цехами. Дрібні побутові майстерні передали міському комунальному господарству.

Минуло багато років з того дня, коли було створено перше оргбюро Товариства глухонімих Львівської області. Все це залишилося позаду. Тепер Львівська обласна організація УТОГ перетворилася в одну з найбільших організацій Українського товариства глухих.

Г. АГАЖАНОВ.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ГЛУХИХ

ПІД ЗНАКОМ ЗГУРТОВАНOSTІ І ОДНОСТАЙНОСТІ

Відбулась Одеська обласна конференція УТОГ. Із звітною доповіддю виступила голова обласного відділу УТОГ В. І. Семенова.

Обласний відділ, низові і первинні організації УТОГ у звітному періоді провели велику організаційну і масово-політичну і виховну роботу. Учбово-виробничі підприємства достроково виконали виробничі завдання 4 місяців третього року п'ятирічки і розгорнули соціалістичне змагання в цехах і бригадах на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Доповідач відмітила, що у звітному періоді дещо покращалася виховна робота. Колективу художньої самодіяльності Одеського будинку культури

глухих присвоєно звання «Народний театр», бібліотека палацу культури завоювала перше місце серед усього Одеських бібліотек. Покращалася фізкультурно-спортивна робота.

Делегати, які прийняли участь в обговоренні доповіді, внесли пропозиції щодо покращання масово-політичної, виховної і спортивної роботи. На конференції з промовою виступив голова президії Центрального правління УТОГ К. В. Філонок.

Обрано новий склад правління облУТОГ, ревізійну комісію, делегатів на VIII з'їзд УТОГ. На організаційному пленумі головою обласного відділу УТОГ обрано В. І. Семенову.

Ю. ГЕР.

Звітна доповідь голови Кіровоградського обласного відділу УТОГ П. А. Тараненка викликала жваве обговорення делегатів.

Критика роботи президії обласного відділу УТОГ, насамперед, стосувалася питань масової і виховної роботи серед членів УТОГ, будівництва культурних закладів.

Вказувалося, зокрема, на незадовільну організацію будівництва клубу в селі Олександрівка, який споруджується уже півтора року. Зволікається ре-

монт клубів у Знаменці і Ульяновці.

Делегати вказували і на слабку організаційну роботу членів президії по керівництву низовими відділами і первинними організаціями УТОГ. Конференція обрала новий склад правління обласного відділу УТОГ, ревізійну комісію і делегатів на VIII з'їзд УТОГ.

На організаційному пленумі головою обласного відділу УТОГ обрано К. П. Спортесного.

КРОКИ ЗРОСТАННЯ

Створення Київського учбово-виробничого підприємства № 1 відноситься до 1935 року. Саме тоді було організовано цех вимірювальних приладів, у якому працювало 17 чоловік. Вимірювальні лінійки — ось та продукція, яку випускали.

УВП мало на той час гуртожиток на 20 осіб і невеличку їдальню.

З кожним роком розвивався цех, збільшувалася його потужність, зростає і набирає силу робітничий колектив. У 1938 році крім лінійок виробляли вже метри, а потім — рулетки. Крім того було організовано цех по виробництву ліжок, який у 1938 році виділився у самостійну одиницю.

Після Великої Вітчизняної війни підприємство було повністю реконструйоване. Основний вид виготовлюваної ним сьогодні продукції — вимірювальні прилади. Вони мають попит у Румунії, Монголії, Болгарії, Польщі, Кубі та інших країнах світу. Нині ми випускаємо 15 різних вимірювальних приладів.

Багато продукції випускає і швейний цех.

Виробничі процеси на підприємстві механізовані. Побудовано нові двоповерхові цехи.

Розширено виробничу площу. Споруджено гуртожиток на 200 місць, жилий будинок на 36 квартир. Наші робітники за останні два роки одержали 50 квартир.

Робітничий колектив сьогодні нараховує 320 чоловік, із них 130 є ударниками комуністичної праці. У всіх цехах широко розгорнулось соціалістичне змагання за дострокове виконання 5-річного плану і гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Наші передові люди — тт. Хрущ, Побережець, Марчук, Білик, Ільченко, які систематично перевищують виробничі завдання, займаються вихованням нового покоління молоді. Досягнення і зростання нашого підприємства, його людей — живе свідчення постійного піклування партії та уряду про добробут радянських людей.

А. КРЖЕВІН.

Голова місцевому Київського УВП-1.

наше ЖИТТЯ 3

1 червня 1968-року.

„МИ БУДЕМО КАПІТАНАМИ“

У зеленому шумовинні дерев, тонуть невеличкі будиночки. Прозору тишу порушує легенький шелест листя і пташині голоси. Після метушні і гомону великого міста ця тиша заворожує, як музика, і ми невідомо стримуємо кроки, йдемо мовчки.

Назустріч, спочатку невиразно, м'яко, доноситься гомін і сміх дитячих голосів.

— Це наш дитячий садок, — пояснює голова місцевому профспілки Білоцерківського УВП Г. М. Комлева.

Зразу ж за поворотом асфальтованої дороги купається в зелені огорожа, а далі — залитий сонцем майданчик, над

яким лунають дзвінки голоси малечі.

Наша поява не внесла будь-якої зміни, не порушила встановлений розпорядок. Правда, дівчинка, що гралася недалеко від доріжки, якою ми йшли, підняла на якусь мить сині оченята і знову зайнялась своїм ділом. Радісно і весело відпочивають діти робітників Білоцерківського УВП.

У новому корпусі — заняття: урок естетичного виховання. Дівчатка в такт музики, кокетливо підтримуючи краї спідничок, рухаються в парах з хлопчиками.

А на майданчику життя йде своєю чергою.

— Ми будемо капітанами, — рішуче заявляє Серьожа Маринець.

В іншому місці дівчатка формочками виготовляють з піску «тістечка» і настійно, з непідкупною дитячою відвертістю і щирістю, просять нас покуштувати їх. Дивися на це золоте дитинство, на безхмарні обличчя малюків і невідомо згадуються слова Максима Горького: «Діти — квіти нашого життя, бережіть їх».

Віритися, вони будуть капітанами, космонавтами, людьми, які берестимуть мир, завойовуватимуть їх дідами і батьками.

Е. СЕМЕНОВ.
м. Біла Церква.

БАГАТОГРАННА НАТУРА

Веселі очі, радісна, добра усмішка. Але, коли треба, цей хлопець може стати й суворим, непримиренним — коли стоїть перед ним ворог революції, «контра». У всьому сильні почуття: і в коханні до синьоокої дівчини з важкою русавою косяю, і в ненависті до білих бандитів. Це молодий червоноармієць з одноактного спектаклю «Наказ виконано» у виконанні учасника драматичного колективу Київського палацу культури глухих Анатолія Василенка.

Є такий вираз — «багатогранна натура». Його з успіхом можна віднести до Анатолія. Завжди і у всьому він перший. У школі був одним з кращих учнів. На підприємстві прекрасний робітник, у спорті теж не підкачав. Займається легкою атлетикою, в минулому році завоював у кросі перше місце по фабриці. Іздить на спортивні змагання в різні міста.

Анатолій працює слюсарем-ремонтником на Київській багновопрядильній фабриці.

Люблять його товариші за веселу, життєрадісну вдачу. З повагою говорять про нього майстер: «Хорошо працює Анатолій, з душею. І завжди на його устах усмішка, завжди він енергійний, спритний».

Але в кожній, навіть найбагатограннішій людині, є щось найулюбленіше, щось «своє», найбільш близьке. Таким близьким стало для Анатолія мистецтво. Про цю сторону його життя і хочеться сьогодні поговорити.

1967 рік. Йде фестиваль самодіяльного мистецтва колективів глухих України, присвячений 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. За роль Миньки Япончика в комедії Г. Плоткіна «На світанку» А. Василенку присуджено золоту медаль і почесне звання лауреата Всесоюзного фестивалю самодіяльного мистецтва. Так, це висока нагорода. І Анатолій заслужив її.

В кожному справжньому акторі є трохи чогось дитячого. Ми маємо на увазі безпосеред-

не сприймання життєвих явищ, людських почуттів. Є це і в Анатолія Василенка. Є в нього і найголовніше для актора — те, що Костянтин Сергійович Станіславський називав «вірою». Актор повністю перетворюється в той образ, який він створює. Але кожний образ у тій чи іншій мірі забарвлений його власною акторською індивідуальністю, відмічений його великою сценічною привабливістю.

Цікаво те, що сценічна творчість Анатолія Василенка теж досить багатогранна. Він і драматичний актор, і талановитий мім. Він навіть сам створив кілька мімічних сцен.

У кожному русі, у кожній позі актора відчувається надзвичайна пластичність, гнучкість тіла. Мабуть, заняття спортом тут теж стали йому в пригоді.

Ось невеличка мімічна сценка «Життя стоячи». Вона не тільки дала можливість актору показати свої пластичні і мімічні дані. Вона також насичена шедеврами психологічним змістом і гумором.

А ось інша сценка. Виявляється, що Василенко не тільки чудовий актор і мім, а ще й жонглер і навіть... штукар. Він вміло жонглює шариками, вони зникають; актор виймає їх з рота, ловить просто з повітря. При цьому тіло не залишає пластичність. Рухи красиві, плавні, все дуже «сценічно».

На закінчення хочеться сказати ще кілька слів про сценічне обдарування Василенка. Він і його товариші по сцені — це люди, які силою свого обдарування несуть глядачам велику радість мистецтва, примушують їх замислюватися над складними життєвими проблемами, над багатством людських почуттів. Це — люди, які відкривають іншим багатобарвність і красу душі людської, пробуджують велику і нестримну любов до життя силою свого таланту.

І. ТИТОВА.

Коротко

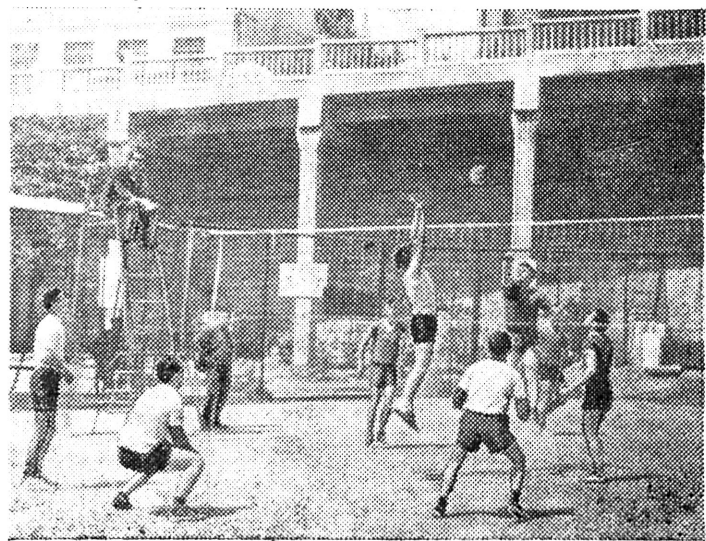
У приміщенні Харківського будинку культури глухих відбувся традиційний усно-мімічний журнал, на якому виступили голова президії Харківського об'єднання УТОГ В. Осипов, директор УВП-2 Л. Ясман, директор Будинку культури А. Росинський. Одним з сторінок журналу був фільм «Оповідання про наше життя», створений аматорською кіно-студією Будинку культури про робітників УВП-2.

О. КОЗИР.

З кожним роком поліпшуються побутові умови життя членів УТОГ. В цьому жиллому будинку живуть робітники і службовці Конотопського учбово-виробничого підприємства.

СПОРТ

Зустріч з волейболу команд Ялтинського і Севастопольського клубів УТОГ. Перемогу одержали ялтинці.
Фото Р. СКОВОРОДНИКОВА.

ФІНАЛ У ЧЕРНІВЦЯХ

Згідно з планом-календарем проведення фізкультурно-спортивних заходів, 1—2 червня в містах Вінниці, Житомирі, Ужгороді, Сімферополі, Харкові та Черкасах провадитимуться зональні змагання з волейболу серед чоловічих та жіночих команд, в яких візьмуть участь 48 команд (по 2 команди від кожного об'єднання УТОГ).

Переможці зон — по одній чоловічій і жіночій команді від кожної зони — розіграють в фіналі звання чемпіонів республіки. Фінал відбудеться в Чернівцях з 15 по 20 червня 1968 року.

Кращих гравців буде включено до складу збірних чоловічої та жіночої команд, які після учбово-тренувального збору

виїдуть у Кишинів, де захищатимуть честь нашої республіки на всесоюзній матчевій зустрічі, яка відбудеться з 8 по 15 липня ц. р.

Нагадаємо любителям волейболу, що збірна жіноча команда нашої республіки є чемпіоном СРСР серед глухих. Це звання вона завоювала на всесоюзній першості з волейболу в 1966 році в Дніпропетровську.

Першочергове завдання збірної жіночої команди — якнайкраще підготуватись до відповідальних змагань і втримати перехідний кубок Всесоюзної ради ДСТ профспілок, а чоловічої команди — наслідувати приклад жіночої команди.

И. ЗДОРОВИЛО.

Пропагандисти культури

У книзі про відомого татарського письменника Гафура Гуляма говориться, що молоді люблять збиратися біля нього і слухати казки та повчальні історії.

Нещодавно в Москві одна письменниця випустила книжку казок та оповідань — краще з того, що вона з успіхом розповідала дітям під час війни у бомбосховищах Москви.

Так, вмілий оповідач — це людина, яка може зробити великий внесок у справу виховання людей.

У Запорізькому будинку культури діє ціла група оповідачів-пропагандистів, які виступають перед глухими трудівниками, несуть у маси культуру, розширюють світогляд слухачів. Це — В. Биковець, Е. Мелаш, Е. Марушенко та інші.

З великою цікавістю сприймають відвідувачі клубу виступи старого педагога Євгенія Сидорівни Марущенко. В цьому році вона виступила перед глухими і розповіла про Володимира Ілліча Леніна. Читала також поему О. Пушкіна «Євгеній Онегін», «Пісню про Сокола» М. Горького та інші твори.

Виступає Е. Марушенко і з оповіданнями на моральні теми по газеті «Известия», адже питання моралі завжди були і залишаються важливими у роботі з людьми.

Часто оповідачі проводять читки-бесіди на тему «Огляд нових номерів журналів і газет».

С. МОРДУШЕНКО.

Наш нештат. кор.

м. Запоріжжя.

Цікаві рядки

— Місце народження відомої статуї «міс Свобода» — Париж, а її творець — скульптор Фредерік Огюст Бартольді.

— Найперші паперові гроші були надруковані у Китаї приблизно 2 тисячі років тому.

— В Америці до 1860 року не було жодного горобця. Їх завезли з Англії для боротьби з гусином.

— Дикобраз не може потонути, тому що порожнина його численних довгих голок заповнена повітрям.

— У шкірі дощового черв'яка є клітини, які замінюють йому очі. Такі клітини розміщені на всьому тілі.

— Перший в Росії календар, відомий під назвою «Брюсова календаря», вийшов у 1709 році. Він названий ім'ям тодішнього вченого і державного діяча Я. В. Брюса.

— Острів Ормуз у Персидській затоці утворився з чистої солі. Він здіймається над рівнем води на 90 метрів і має в окружності близько 30 км.

— Як — відома тварина. Вона має голову корови, хвіст коня, кістяк бізона, шерсть цапа, роги бика, і рохає, мов свиня.

Редактор В. ПІТЕНКО.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського об'єднання глухих.